

13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023
† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Απόδοσις τῆς ἔορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως
Μετάθεσις λειψάνου τοῦ ἀγ. Μαξίμου τοῦ δύμολογητοῦ.
Τίχος α'. Ἐωθινὸν ι'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ί, καὶ φάλλοιμεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς ἐօρτῆς δ' εἰς σ'.

Ἅχος Λαφά

Kυριε ε κε κραξα α προ ο ος σε ε η ει
 σα κου σο ο ον μου η ει σα α κου ου σο ον
 μου ον Κυ ν ριιιι ε η Κυ ριε ε κε
 κρα α ξα προ ος σε ε η ει σα κου σο ο ον μου ον
 ον προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
 σε ω ω ω ως μου η εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
 σε ε ε ε ε η ει σα κου σο ον μου Κυ ν ν ν
 ριιιι ε η

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
 η η μου η ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου η ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι α ε σπε ριιιη η η ει σα κου σον μου Κυ ν
 ν ν ριιιι ε η

Στιχολογία ύπδη Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θου Κυ ριε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν ¶
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ας Δ Ω του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
 μαρ τι ι αις ¶
S υν αν θρω ποιεις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
 αν Σ και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
 των ¶
P αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
 ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
 την κε φα λην μου ¶
O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
 οι κρι ται αυτων ¶
A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
 θη σαν Δ Ω ω σει πα χοσγης ερ ρα γη ε πι της γης ¶
 δι ε σκορ πι σθητα ο στα αν των πα ρατον A α δην ¶

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου ^π_ρ

Φ ^ρ ν λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^π_ρ

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω

λοι ^Ω_ρ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π_ρ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην ^π_ρ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του απαγγε λω ^π_ρ

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π_ρ

και συ εγνως τας τρι βους μου ^π_ρ

Ε ν ο δω τα αν τη η ε πο ρεν ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ¶

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσικωνμε ¶

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ¶

E κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ¶

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ¶

P ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε ε ¶

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ¶ του ε ξο μο

λο χ γη σασθαι τω ο νο μα τι ι ι ι σου ¶

T ^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μωων ε ε εν χας ¶ προ σδε

ξαι A γι ι ε Κυ ν ν ρι ι ι ι ε ¶ και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν α^ο α μαρ τι ι ι ων ο τι
 μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α
 α α στα α α α σιν ^π
 π

Στίχ. β. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^χ
^π ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι ^π
 π

K ^{Πα}
^M ^{Πα}
 ν κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ^π και πε ρι λα

βε τε ε ε ε α α α αυ την ^π και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν ^{τι} ι εκ νε ε ε κρων ^ο ο τι αυ

τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω αν ^Δ
^{Πα}

ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας ^η εκ των α

νο μι ω ω ων η η η η μων ^π
 π

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκένραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^π ^χ
^π ει σα

κουσον της φω νη η η ης μουν ^π
^π

Δ ^{Πα}
^M
 εν τε λα οι ν μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω

μεν χρι ι στον ^π δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων

A να α α α στα α α α σιν ^π ο τι αν τος ε

στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων Δι Πα φ
 η μων ο εκ
 της πλα νή ης του ε ε εχ θρον τον κο ο ο σμον Δι
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος Πα
 "Ετερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα Πα εις την φω χ
 νην τηςδε η σε ω ω ω ως μουν Πα
E Πα ν φραν θη τε ου ρα α νοι Δι σαλ πι σα τε τα θε Μ
 με λι α τη ης γης Πα βο η η η σαα τε τα α
 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ ν ν νην Πα ι δου γαρ Μ
 ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ Πα
 ρω ω προ ο ση η η λωω ω ω σε Πα και ζω η Μ
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρωω σε Ζω ε Ζω
 τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρωω ω
 ω πος Πα

Στιχηρά ίδιόμελα τῆς ἔορτῆς.

"Ηχος Δι Πα φ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται; Πα ο τι πα ρα σοι ο ι λα α α σμο ος

ε ε ε στιν π

Ὕχος δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

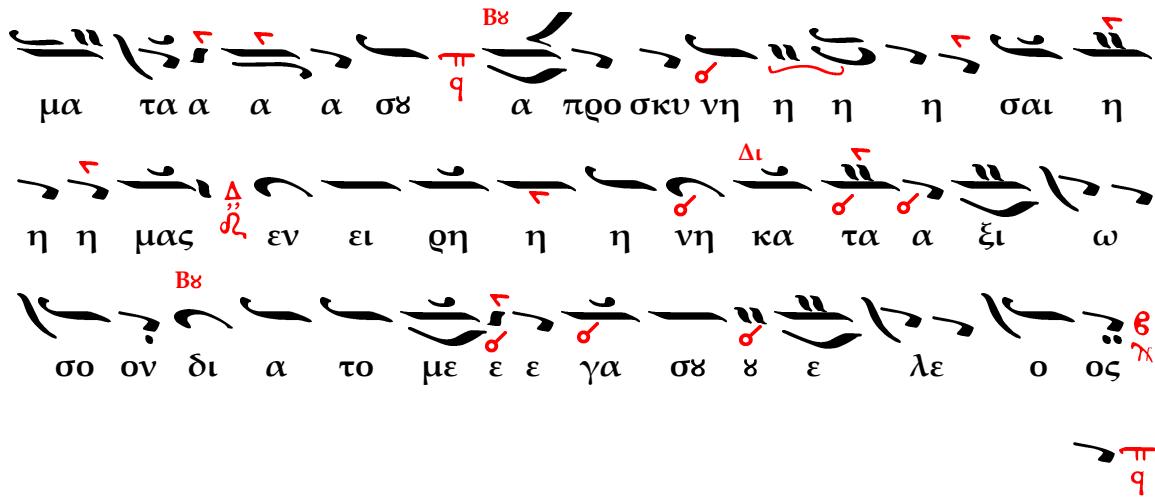
Π Πα B8 Δι
ρο τα Σταυ ρο σο 8 8 Κυ ρι ε ε ο ρος
Ον ον ρα νο ο ον ε ε μι ι ι μει ει ει ει
ει το Δι B8 Πα
νε φε λη ως σκη η η νη η η ε ε
φη η η πλο 8 8 8 8 το π οσ με τα μορ ορ
φο 8 με ε ε νο Δι Πα τρο ο ος σε ε μαρ τν
ρο με ε ε ε νο πα ρην ο Πε τρος συν I α κω βω
και I ω ω α α α αν νη ως μελλον τες συ
νει ναι αι σοι Δι πα ρην η ης πα α ρα
δο ο σε ε ε ω ω ω ως οσ π ι να θε ω
Δι οη σαν τες τα θαν μα α α α σι ι α α α
σο Δι B8 Πα
μη δει λι α α σω ω σι ι ι τα α πα θη η η
μα τα α α α σο προ σκυ νη η η η σαι η
η η μας Δι εν ει οη η η νη κα τα α ξι
ω σο ον δι α το με ε ε γα σο 8 ε λε

ο ος ^ε
χ

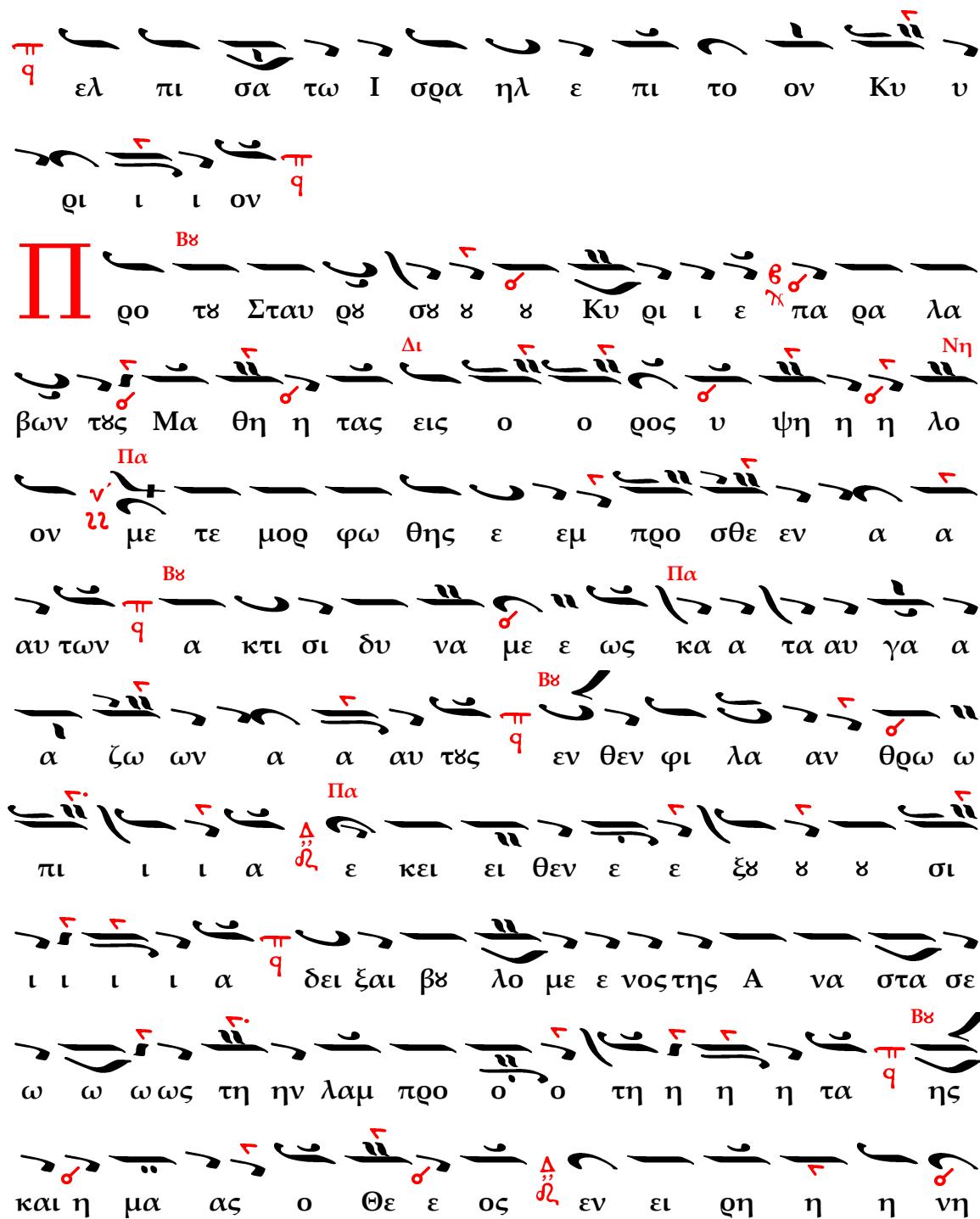
π
ρ

Στίχ. Κ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, πιστενηψ

χη μου ε πι το ον Kv ν ρι ι ι ον π
 Π Πα B8 Δι
 ρο τα Σταυ ρο σο ε ε Kv ρι ι ε ο ρος
 ον ον ρα νο ο ον ε ε μι ι ι μει ει ει ει
 ει το Δι νε φε λη ως σκη η η νη η η ε ε
 φη η η πλο ε ε πο Πα τρο ο ος σε ε μαρ τν
 φρ ε ε ε ν πα ρην ο Πε τρος συν I α κω βω
 και I ω ω α α α αν νη πως μελλον τες συ
 νει ναι αι σοι Δι και εν τω και ρω τη η ης πα α ρα
 δο ο σε ε ε ω ω ω ως σο πα θε ω
 Δι ρη σαν τες τα θαν μα α α α σι ι α α α
 σο B8 Δι πη δει λι α α σω ω σι ι ι τα α πα θη η η

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

κα τα α ξι ω ω σο ον Δως ε λε η η μων και
 φι ι λαν θρωω πο ος Χ
B8

π
q

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σων

των α νο μι ι ω ων α α αυ του
q

Π
 ρο τχ Σταυ ρο σο ς Κυ ρι ι ε πα ρα λα
B8

βων τχς Μα θη η τας εις ο ο ρος ν ψη η η λο
Nη

ον ιι με τε μορ φω θης ε εμ προ σθε εν α α
Πα

αυ των q α κτι σι δυ να με ε ως κα α τα αν γα α
B8

α ζω ων α α αυ τχς q εν θεν φι λα αν θρω ω
B8

πι ι ι α Δως ε κει ει θεν ε ε ξς ς ης σι
Πα

ι ι ι α q δει ξαι βχ λο με ε νοστης Α να στα σε

ω ω ωως τη ην λαμ προ ο ο τη η η τα q ης
B8

και η μα ας ο Θε ε ος Δως εν ει ρη η η νη
B8

κα τα α ξι ω ω σο ον Δως ε λε η η μων και

φι λαν θρωω πο ος **χ**

π
q

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, **π**
q ε παι νε σα

τε Αυ τον παν τε ες οι οι λα α α οι **π**
E ^{Δι} ις ο ο ρος ν ψη η λον ^{B8} με τα μορ φω

θει εις ο Σω ω τηρ ^Δ τας κο ρυ φαι 8ς ε χωντων μα

Πα θη των εν δο ξως ε ξε ε ε λα α α αμψας **π**
B8

δη λων ο τι οι τω ν ψει των α ρε των δι α α
Πα α πρε ψα αν τες **χ** και της εν θε 8 δο ξης α ξι

B8 ω θη η η σο ο ο ον ται **π** συλ λα λων τες δε τω

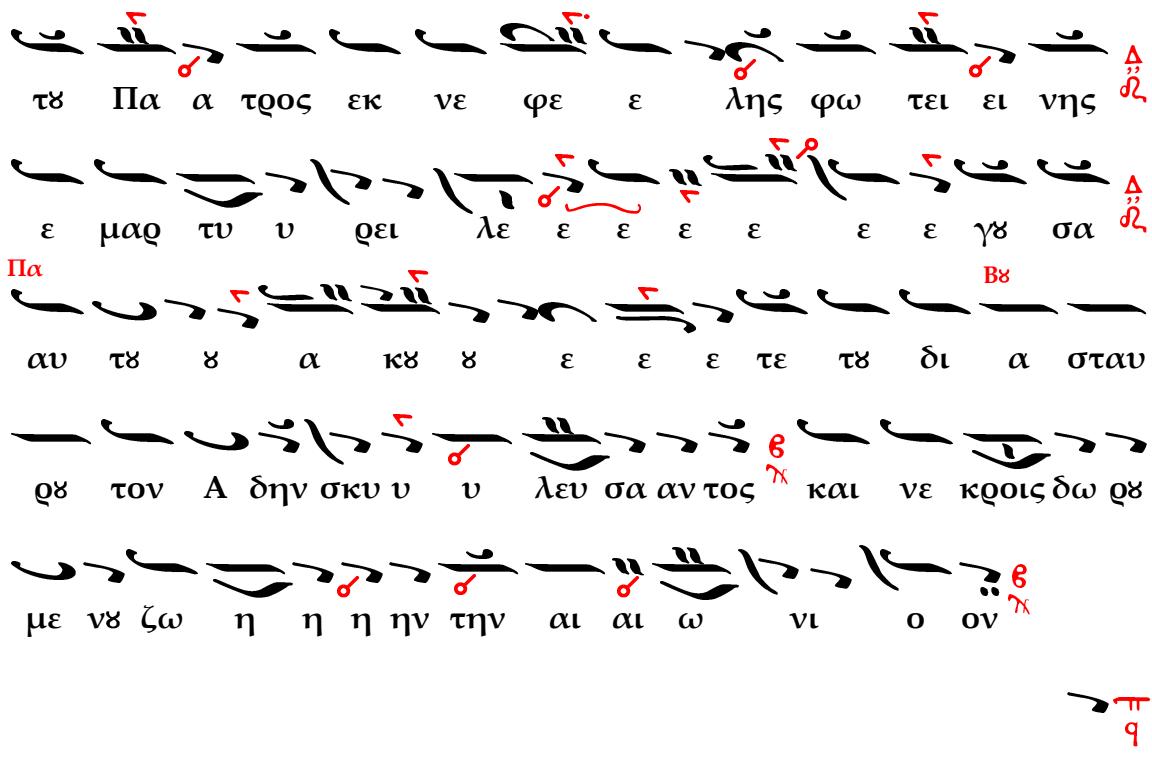
Χρι ι στω ^Δ Mω ν σης και H η λι ι ας ε δει

κνυ ν ον ^Δ ο ο τι ι ζω ων των και νε ε ε

Πα κρω ω ων κν ν ρι ε ε ε ευ ει **π** και ο πα λαι

δι α νο ο μη και Προ φη των λα λη η η η σα ας ν

B8 πη η ηρ χε ε Θε ε ε ος **π** ω και φω νη η

Στίχ. ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

O

με νειεις τον αι αι ω ωω ω ω να

ρος το πο ο τε ζο φω δες και αι κα α

πνωω ω δες νυν τι μι ον και α α γι ον ε ε

στιν ενω οι πο δες ση εστη σαν Κυ ν ν

ρι ι ι ι ε προ αι ω νωων γαρ κε κα λυμ με

ε ε ε νο ον μν στη η η οι ι ι ι ον ε πε

σχατων ε φα νε ρω ω σεν η φρι κτη ση με τα μο ορ

φω ω ω σις Πετρω Ιω α α αν νη η και Ι ι

α α α κω ω ω ω βω οι τι νες την α κτι

να τὸ πρόσωπο σω πὸ σὸ μη η η φέρε ρό ον τες **β** και την λαμ
 πρόσω τη τα των χι τω νωστρών σὸ ε πι πρόσωπον εις γην κα
 τε βαρυν **υ** νο ο ο ον το **οι** και τη εκ στα σει
 συ νε χο με ε νοι **ε** θα αν μα α α ζον βλε πο ον
 τες Μων σην και Η η λι ι αν **οι** συλ λα λθν τας
 σοι τα με ελ λον τα συμ βαι αι αι νει ει ει ειν
 σοι **η** και φω νη ε εκ τὸ **Πα** α τρος ε μαρ τυ ν
 ρει ει λε ε ε γν 8 8 8 σα **τος** ε στιν ο **γι**
 ο οσ μη ο ο α γα πη η τος **ε** νω ην
 δο ο ο ο ο ο κη η η η σα **αν** το 8
 α α α κη 8 ε ε τε **οις** τις και δω ρει ται
 τω ω κο ο σμω το ο ο με γα α ε λε ο οσ **β**

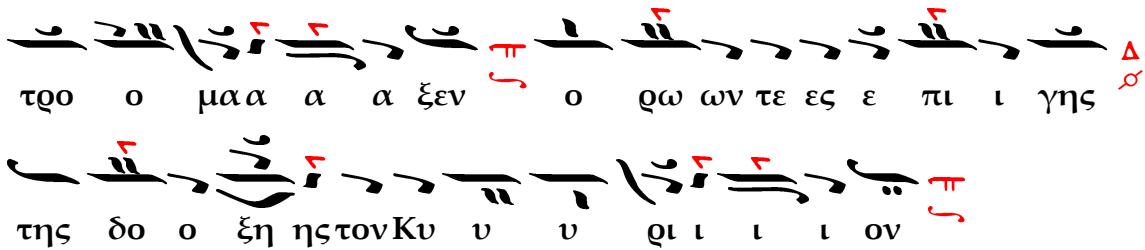
Δόξα. Τῆς Ἐορτῆς.

Ἔχος **πα** **πα**

Πα ο ο ο **ξα** **Πα** α τρι ι ι ι ι και **γι** υι ω **και**
 A γι ω **Πνευ** μα α α τι **π**

Ἀνατολίου.

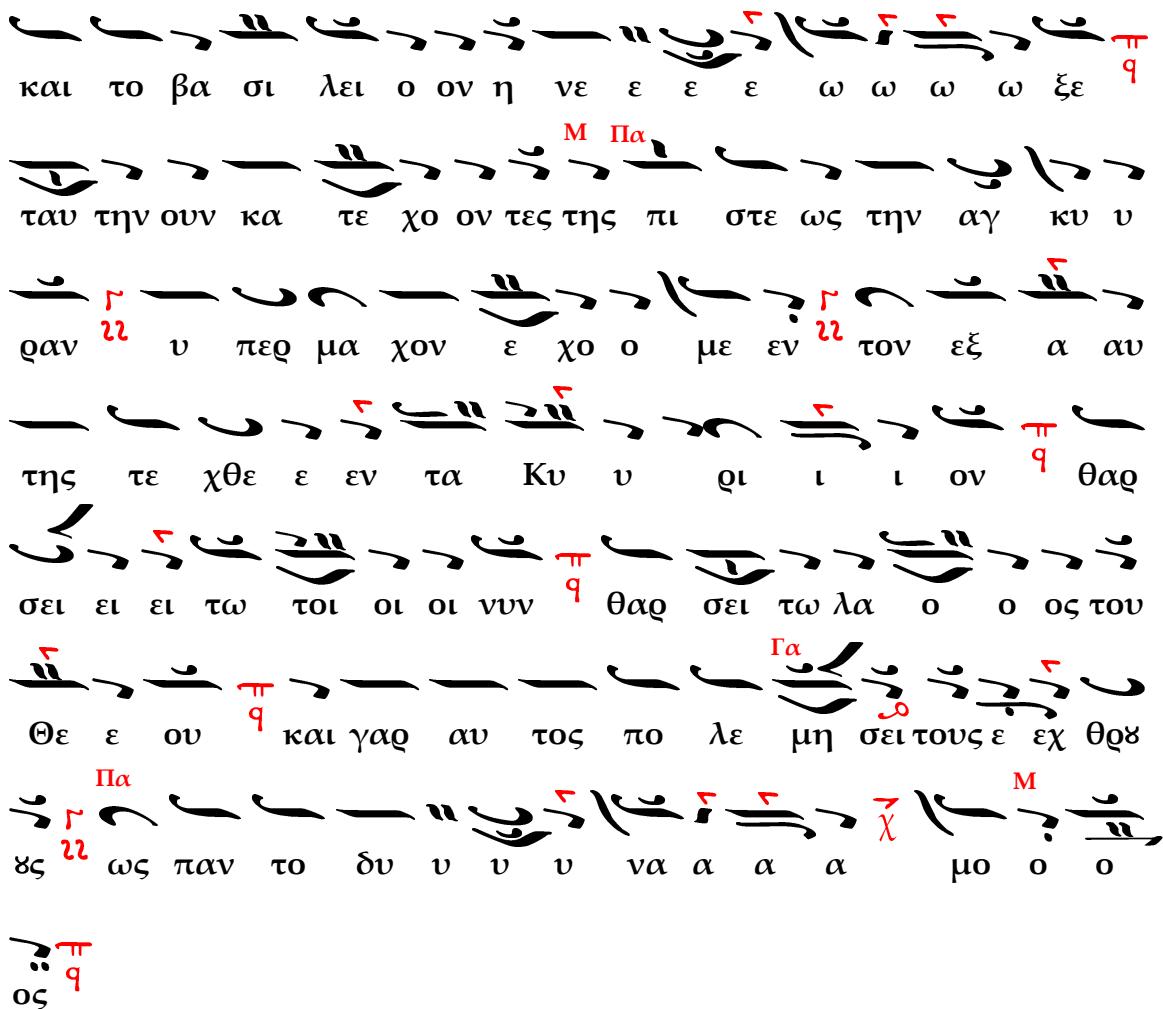
Π Δι
 ρο τυ πων την α να α α α στα α α α σιν
 Πα
 την σην χρι στε ε ο Θε ε ε ε ος π το τε ε
 πα α α ρα α α λααμ βα α α νεις τους τρει εις σουσου
 μα θη η τας Πε ε τρον και Ι α α κω βο ον
 και αι αι Ι ι ι ω ω α α αν νην Δι εν τω Θα
 βω ω ωρ α α νε ε ελ θων Δι σου δε Σω τη ηρ
 με τα α μο ο ορ φουσου με ε ε νου Πα το Θα
 βω ρι ον ο ο ρο ο ος ι φω τι ι ε σκε
 ε πε ε ε το Πα οι μα θη ται σουσου Λο γε Δι ε
 ερ ρι ι ψαν ε α αν τους ι εν τω ε δα α φει
 τη η η ησ γης Δι μη φε ε ρο ον τες ο ο ραν Πα την α
 θε ε α το ον μο ο ορ φην Πα αγ γε λοι οι
 δι ι ι η η κο ο ο νουν Δι φο βω ω και τρο
 ο ο μω ω Πα ον ρα νοι ε ε ε ε εφρι
 ξα α α α α α α α α αν Πα γη η η ε

 τρο ο μα α α α ξεν π ο ρω ων τε ες ε πι ι γης Δ
 της δο ο ξη ης τον Κυ ν ν ρι ι ι ι ον π

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἅγιος Πατέρ^ς

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην φ
T ^{Πα} ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ω πων
Nη Πα σπα α ρει ει ει σαν φ και τον Δε σπο τη ην τε ε
 κου ου σαν η την ε που ρα α α α νι ι ι ον
 πυ ν ν ν λην φ ν μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
 Παρ θε ε ε ε ε νον φ των Α σω μα τω
 ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω
 ω ω πι ι ι ι σμα φ αν τη γαρ α νε δει ει ει χθη
 ον ρα α νος Δ και να ο ος της θε ε ο ο ο
 τη η η η τος φ αν τη το με σο τει χον της εχ θρας
 κα θε ε λου ου σα η ει ρη νην αν τει ση η ξε ε η

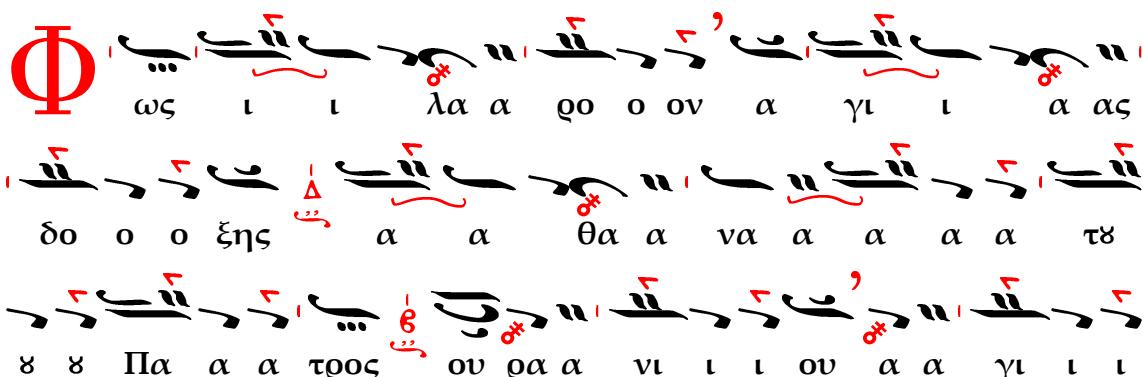
* * *

Εἰσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος Δι Θ

ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δν ν ν ν σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η ηην ο ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἄχος Δι θ

O Κυ ν ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

O κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ ευ
πρε πει αν ε νε δυ ν σα το 6

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

O κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν Δ ευ πρε πει
αν ε νε δυ ν σα το 6 Δ ***

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ

ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ερεὺς ἐκφώνωσ·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Οἱ ερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί· Σοί, Κύριε.

Οἱ ερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Τίχος Λ Πα Φ

T^{Πα} ω πα θει σου χρι στε πα θων η λεν θε ρω θη μεν **Δ**
και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν **Κυ**
ρι ε δο ο ξα α σοι **Π** **Φ**

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμήν,

τὸ δὲ Ἄμήν ἔστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

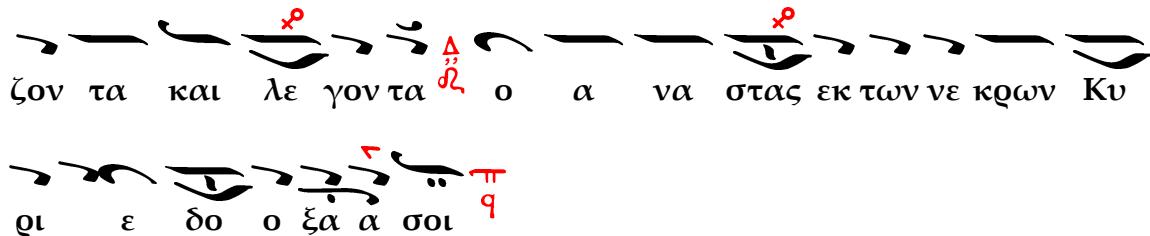
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν **Δ** **Χ** και πε ρι ε ζω σα το **Δ**

A^{Πα} γαλ λι α σθωη κτι σις ου ρα νοι οι ευ φραι

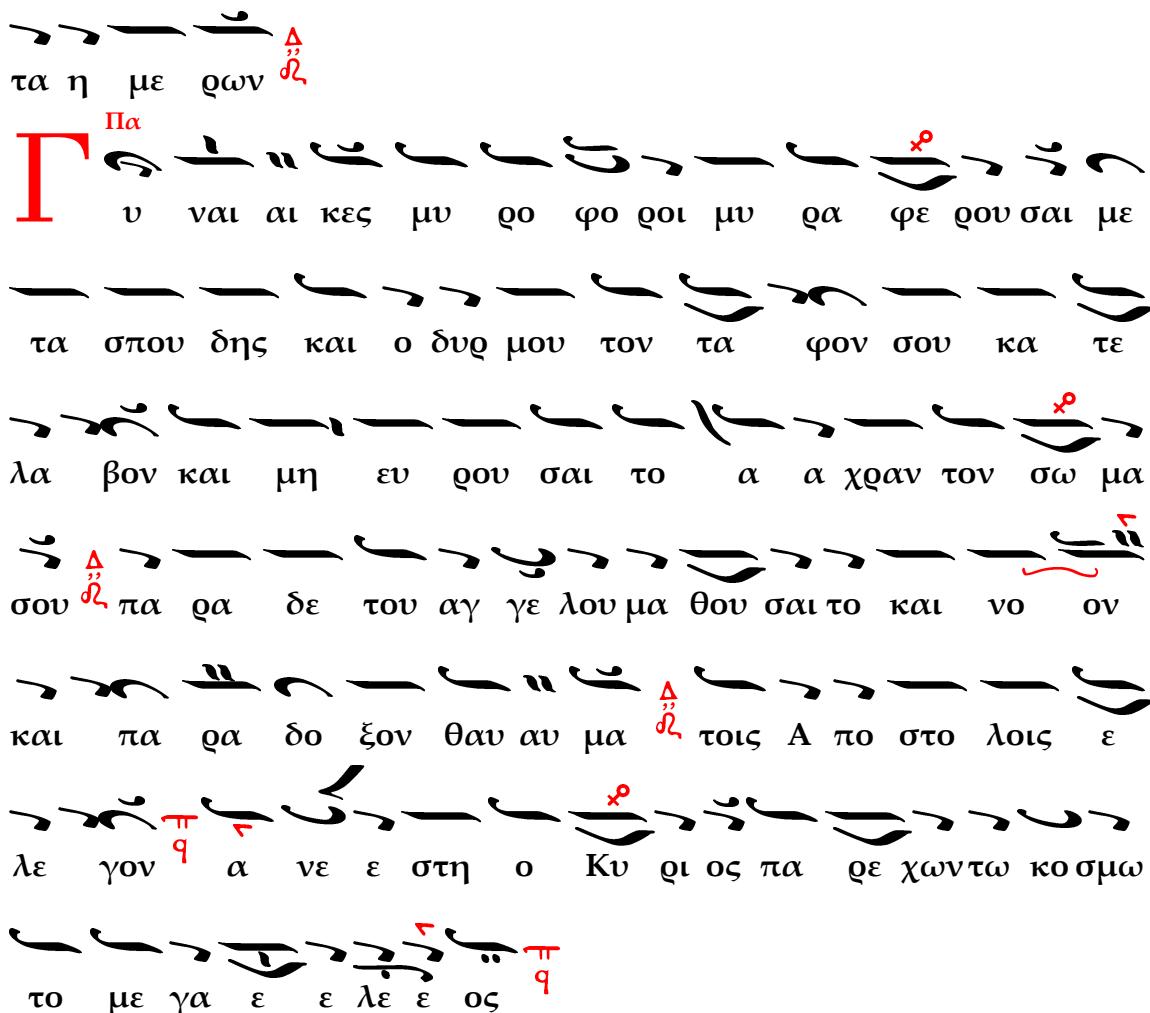
νε σθω σαν **¶** χει φας κρο τει τω τα ε θνη με τευ φρο συ
 νης **Δ**
M **χρι** στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταυ φω προ ση λω σε
 τας α μαρ τι ι ας η μων **¶** και τον θα να τον νε
 κρω ω ω σας **Z** **πα** ζω ην η μι ιν ε δω φη σα το πε πτω
 κο τα τον Α δαμ **¶** παγ γε νη α να στη σας ως φι
 λα ανθρωπος **¶**

Στίχ. β'. Και γάρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην **Δ** **χ** η τις ου σα

λευ θη σε ται **Δ**
πα
B α σι λευς υ παρ χων ου φα νου και γη ης α κα τα
 ληπτε ε κων ε σταυρω σαι δι α φι λανθρω πι ι αν **¶**
 ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη
 και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α
 σαν το **¶** Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην **Δ** **χ** εν τοις κα
 τα χθο νι οις α νε στη **¶** ω του θαν μα τος πως θα
 να α του ε γεν σα το η των α πα αν των ζω η **Δ**
 αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραν γα

 ζον τα και λε γον τα **Δ** ο α να στας εκ των νε κρων **Κυ**
 ρι ε δο ο ξα α σοι **π**

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ὀγίασμα, Κύριε **Δ** εις μα κρο τη
Πα

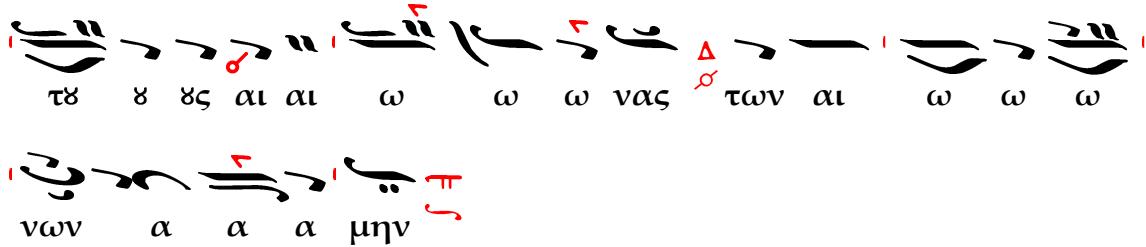

 τα η με ρων **Δ**
Γ ν ναι αι κες μν ρο φο ροι μν ρα φε ρου σαι με
 τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φου σου κα τε
 λα βουν και μη εν ρου σαι το α α χρων του σω μα
 σου **Δ** πα ρα δε του αγ γε λου μα θου σαι το και νο ον
 και πα ρα δο ξον θαν αν μα **Δ** τοις Α πο στο λοις ε
 λε γον **π** α νε ε στη ο **Κυ** ρι ος πα ρε χωντω κο σμω
 το με γα ε ε λε ε ος **π**

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Εορτῆς.**

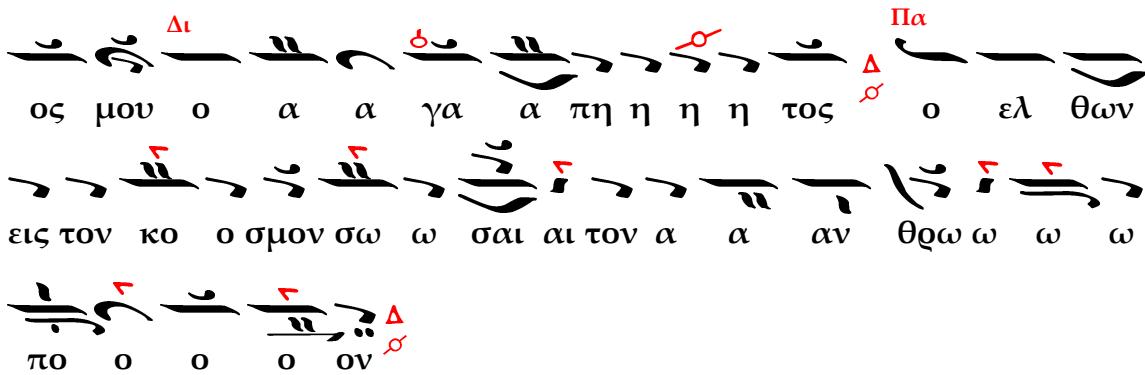
Ηχος Πα

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω **Δ** και
 A γι ω Πνευ μα α α τι **π**

Κ αι νυ ν υ ν ν και αι αι α α ει **Δ** και εις

 τχ 8 8ς αι αι ω ω νας Δι των αι ω ω ω
 νων α α α μην Π

Πα
 ε τρωκαι I ω αν νη και I ι α κωω ω
 ω βω Π τοις προ κρι ι τοις μα α θη ταις σου ου Ku
 ν φι ι ι ι ε Δι ση μερον υ πε ε ε ε δει ει ει
Πα
 ει ξας Δι εν τω ο ο φει ει τω Θα α βωρ Δι την δο ξαντης
 θε ι κη ης σου μο ο ο ο οφης Π ε βλε πο ον
 γαρ τα ι μα α α τι ι α α α σου Δι α α στρα α
 ψαντα α α α ως το ο φως Δι και το προ σω πον σου
 ν πε ε ερτον η η λι ι ι ι ον Π και μη φε
 ρον τε ες ο ο φαν Δι το α στεκτον της σης ελ λα α
Πα
 α αμ ψε ε ε ε ως Δι εις γη ην κα τε ε πι ι
Nη
 ι πτον Π μη δο λως α τε νι σαι ι σχυ ν ν ο
Πα
 ο ο ον τες Δι φω νηγαρ η κου ον μαρ τυ ρου ου
 σης α α νω ω ω θεν Π ου τος ε ε στιν ο Υι

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
΄Ωδὴ Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν διοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

΄Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**΄Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

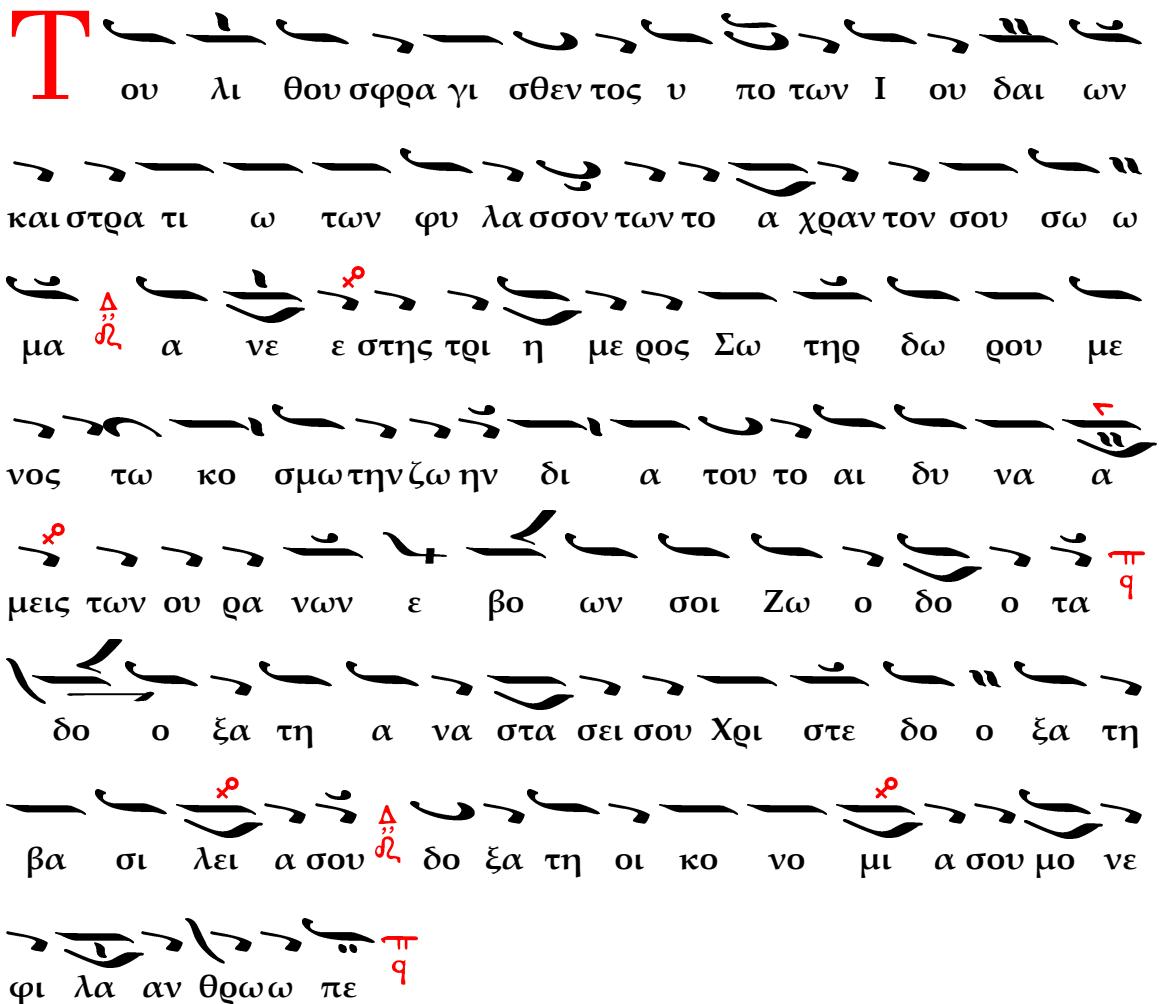
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἔργα σαὶ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

΄Ο Ἱερεύς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Ο χορός: Ἄμην.

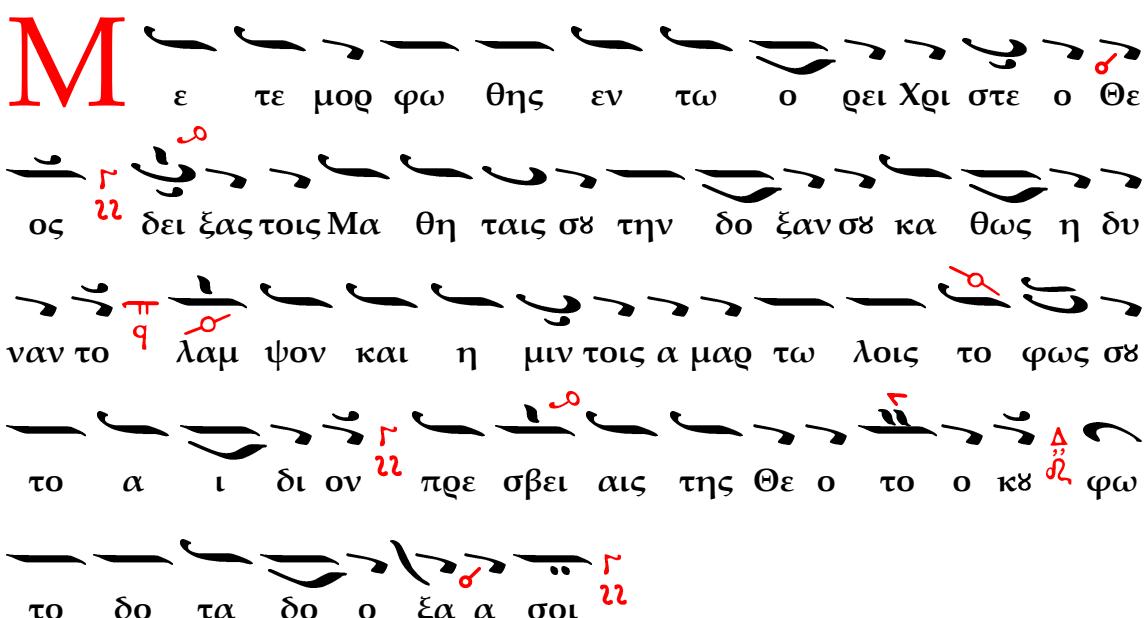
Ἄπολυτίκια.
Ἄπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ὕχος Λ Πα φ

Δόξα. Τῆς Ἔορτῆς. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Ὕχος ^π Γα φ

τὸ τέλος:
 φω το δο τα δο ο ξα α σοι οι οι
 * * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο ιερεύς·

Ο ὡν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ιερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν δόντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ιερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Ο ιερεύς· Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός· Ἄμήν.

* * * * *